आशा के बन्दी

काव्य

यतःपरमेश् वरःदरिद्रान् शृणोति, तस् य बन् धान् न अवहेलयति। स्तोत्रम् ६९:३३

बन्दिनःनिश्वासःभवतःपुरतःआगच्छतु; तव सामर्थ्यस्य माहात्म्येन मृत्योःनियतानाम् रक्षणं कुरु; स्तोत्रम् ७९:११

एतत् आगामिनां वंशानां कृते लिखितं भविष्यति, ये जनाःसृष्टाःभविष्यन्ति, ते परमेश् वरस्य स्तुतिं करिष्यन्ति। यतः सःस्वस्य पवित्रस्थानस्य ऊर्ध्वतःअधःअवलोकितवान्; स्वर्गात् परमेश् वरःपृथिवीं दृष्टवान्; बन्दिनःनिश्वसनं श्रोतुं; ये मृत्युनियुक्ताःतान् मुक्तुं; स्तोत्रम् १०२:१८-२०

मम प्राणान् कारागारात् बहिःआनय, यत् अहं तव नाम स्तुवामि, धर्मिणःमां परितःकरिष्यन्ति; त्वं हि मयि प्रसादं करिष्यसि।" स्तोत्रम् १४२:७

यस्य साहाय्यार्थं याकूबस्य परमेश्वरः अस्ति, यस्य आशा तस्य परमेश्वरे परमेश्वरे वर्तते, यःस्वर्गं पृथिवीं च समुद्रं तस्मिन् च सर्वं निर्मितवान्, यःसत्यं नित्यं रक्षति, यःपीडितानां न्यायं करोति, यःक्षुधार्तानां भोजनं ददाति। परमेश्वरः बन्दीनां मुक्तिं करोति: स्तोत्रम् १४६:५-७

भविष्यद्वादिः

स्वर्गं सृष्ट्वा प्रसारितवान् परमेश् वरःपरमेश् वरःएवं वदति। यःपृथिवीं प्रसारयति, यस्मात् च निर्गच्छति; यःतस्मिन् प्रजाभ्यःप्राणं ददाति, तत्र गच्छन्तीभ्यःआत्मा च ददाति, अहं परमेश् वरःत्वां धर्मेण आहूत; तव हस्तं धारयिष्यामि, त्वां च रक्षिष्यामि, त्वां च जनानां सन्धिरूपेण, अन्यजातीयानां प्रकाशार्थं च दास्यामि। अन्धनेत्राणि उद्घाटयितुं, कारागारात् बन्दीन्, अन्धकारे उपविष्टान् च कारागारात् बहिःआनयितुं। यशायाह ४२:५-७

भगवतःपरमेश्वरस्य आत्मा मयि अस्ति; यतःपरमेश् वरःमां नम्रेभ्यःशुभसमाचारं प्रचारयितुं अभिषिक्तवान्; सःमां भग्नहृदयान् बद्धुं, बद्धानां मुक्तिं घोषयितुं, बद्धानां कृते कारागारस्य उद्घाटनं च प्रेषितवान्। यशायाह ६१:१

तव सन्धिरक्तेन मया तव बन्दिनःनिर्गताःयस्मात् गर्ते जलं नास्ति। हे आशाबन्दिनःयूयं दुर्गं प्रति गच्छन्तु, अद्य अपि अहं वदामि यत् अहं भवद्भ्यःद्विगुणं प्रतिदानं करिष्यामि। जकर्याह ९:११-१२

सुसमाचारग्रन्थाः

तदा राजा दक्षिणहस्ते तान् वक्ष्यति, आगच्छन्तु, यूयं मम पितुः धन्याः; संसारस्य निर्माणात् आरभ्य युष्माकं कृते सज्जीकृतं राज्यं उत्तराधिकारं प्राप्नुवन्तु, यतःअहं क्षुधार्तःआसम्, यूयं च मां भोजनं दत्तवन्त; अहं परदेशीयःआसम्, यूयं च मां गृहीतवन्त; नग्न; यूयं च मां परिधाय, अहं व्याधित; यूयं च मां दर्शनं कृतवन्त; अहं कारागारे आसम्। यूयं च मम समीपम् आगताः। तदा धर्मात्माः तं प्रत्युवाक्ष्यन्ति, हे भगवन्, कदा त्वां क्षुधार्तं दृष्ट्वा त्वां पोषयितवन्तः? पिपासा वा त्वां पेयं दत्तवान्? कदा वयं त्वां परदेशीयं दृष्ट्वा त्वां गृहीतवन्तः? नग्नं वा, त्वां च परिधाय? अथवा वयं

त्वां कदा व्याधिं वा कारागारे वा दृष्ट्वा त्वां समीपम् आगताः? राजा तान् वक्ष्यति, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यथा यूयं मम भ्रातृणां क्षुद्रेषु कस्मैचित् कृतं, तावत् मम कृते तत् कृतवन्तः। मत्ती २५:३४-४०

तदा सःतान् अवदत् , " राष्ट्रं राष्ट्रं विरुद्धं राज्यं च राज्यं प्रति उत्तिष्ठति। भयङ्करदृश्यानि च महालक्षणानि स्वर्गात् भविष्यन्ति। किन्तु एतेषां सर्वेषां पुरतः ते युष्मान् उपरि हस्तं स्थापयित्वा युष्मान् अत्याचारं करिष्यन्ति, मम नामनिमित्तं राजानशासकानाम् समक्षं नीताःभवेयुः। साक्ष्यार्थं च भवतःसमीपं गमिष्यति। लूका २१:१०-१३

कृत्यम्

ततः महापुरोहितः सदुकीनां सम्प्रदायः सर्वेऽपि उत्थाय प्रेरितानां उपरि हस्तं स्थापयित्वा सामान्यकारागारे निक्षिप्तवन्तः। किन्तु भगवतः दूतः रात्रौ कारागारद्वाराणि उद्घाट्य तान् बहिः आनयन् अवदत्, "गच्छ, मन्दिरे स्थित्वा जनानां समक्षं जीवनस्य सर्वाणि वचनं वदतु।" प्रेरितयोःकृत्यम् ५:१७-२०

अतःपत्रुसःकारागारे एव स्थापित; किन्तु मण्डपःतस्य कृते ईश्वरं प्रति अविरामं प्रार्थनां कृतवती। यदा हेरोदःतं बहिः आनेतुं इच्छति स्म, तदा एव रात्रौ पत्रुसःशृङ्खलाद्वयेन बद्धःसैनिकद्वयस्य मध्ये सुप्तःआसीत्, द्वारस्य पुरतःरक्षकाः कारागारं रक्षन्ति स्म। तदा भगवतःदूतःतस्य उपरि आगत्य कारागारे एकः प्रकाशः प्रकाशित; सः पत्रुसस्य पार्श्वे प्रहारं कृत्वा उत्थापितवान्, "शीघ्रं उत्तिष्ठ।" तस्य हस्तात् तस्य शृङ्खलाःपतिताः। किन्तु सःतान् हस्तेन शान्तं कर्तुं संकेतं कृत्वा तान् अवदत् यत् भगवता तं कथं कारागारात् बहिः आनयत्। सः अवदत्, "गच्छ एतानि याकूबं भ्रातृभ्यश्च दर्शयतु।" ततःसःप्रस्थाय अन्यदेशं गतः। प्रेरितयोःकृत्यम् १२:५-७,१७

तेषां उपरि बहुप्रहारं कृत्वा कारागारे निक्षिप्तवन्त; ते तान् सुरक्षितान् स्थापयितुं कारागारपालं आज्ञापयन्ति स्म, यः तादृशं आज्ञां प्राप्य तान् अन्तः कारागारे निक्षिप्य तेषां पादौ स्तम्भेषु दृढं कृतवान्। अर्धरात्रे पौलुसः सिलासः च प्रार्थनां कृत्वा परमेश्वरस्य स्तुतिं गायन्ति स्म। सहसा महती भूकम्पः अभवत्, येन कारागारस्य आधाराः कम्पिता; तत्क्षणमेव सर्वाणि द्वाराणि उद्घाटितानि, प्रत्येकस्य पट्टिकाः मुक्ताः अभवन्। कारागारस्य रक्षकःनिद्रायाः जागृत्य कारागारद्वाराणि उद्घाटितानि दृष्ट्वा खड्गं बहिःनिष्कास्य बन्दिनःपलायिताःइति मत्वा आत्महत्याम् इच्छति स्म। किन्तु पौलुसः उच्चैः आक्रोशितवान् यत्, "अपि मा हानिं कुरु, यतः वयं सर्वे अत्र स्मः।" ततः सः ज्योतिम् आहूय प्रविश्य वेपमानः आगत्य पौलस्य सिलासस्य च पुरतः पतित; तान् बहिः आनयन् अवदत्, हे महोदया; मया किं कर्तव्यं मोक्षं प्राप्नुयाम्? ते अवदन्, "प्रभुं येशुमसीहे विश्वासं कुरु, तदा त्वं तव गृहं च उद्धारं प्राप्स्यसि।" ते तस्मै भगवतः वचनं तस्य गृहस्थेभ्यः सर्वेभ्यः च उक्तवन्तः। सः तान् रात्रौ तस्मिन् एव समये गृहीत्वा तेषां पट्टिकाः प्रक्षालितवान्; सद्यःसःसर्वैःच मज्जितःअभवत्। ततःसःतान् स्वगृहे आनय्य तेषां पुरतःभोजनं स्थापयित्वा सर्वैःगृहैः सह परमेश्वरे विश्वासं कृत्वा आनन्दितःअभवत्। प्रेरितयोःकृत्यम् १६:२३-३४

पत्राणि

किं ते ख्रीष्टस्य सेवकाःसन्ति? (अहं मूर्खःवदामि) अहं अधिक; प्रचुरश्रमेषु, परिमाणात् उपरि पट्टिकासु, कारागारेषु अधिकवारं, मृत्योःबहुधा। २ कोरिन्थियों ११:२३

अतःअहं भगवतःबन्दी युष्मान् प्रार्थयामि यत् यूयं यस्मिन् आह्वानेन आहूताःसन्ति, तस्य योग्यतापूर्वकं चरन्तु, सर्वैः विनयेन, नम्रताभि; दीर्घसहिष्णुतायाः सह, प्रेम्णा परस्परं सहनशीलाः। आत्मायाः एकतां शान्तिबन्धने स्थापयितुं प्रयत्नः। इफिसियों ४:१-३

अतःत्वं अस्माकं प्रभोःसाक्ष्यं न च तस्य बन्दी मया लज्जितःभव, किन्तु त्वं परमेश्वरस्य सामर्थ्यानुसारं सुसमाचारस्य दुःखेषु भागं गृह्णासि। सःअस्मान् तारितवान्, पवित्रेन आह्वानेन च अस्मान् आहूतवान्, न तु अस्माकं कर्मणानुसारं, अपितु स्वस्य उद्देश्यं अनुग्रहं च, यत् जगतःआरम्भात् पूर्वं ख्रीष्टे येशुना अस्मान् दत्तम्, किन्तु अधुना अस्माकं त्राता येशुमसीहस्य प्रकटीकरणेन प्रकटित; यः मृत्युं समाप्तवान्, सुसमाचारद्वारा जीवनं अमरत्वं च प्रकाशं कृतवान्, यस्मात् अहं प्रचारक; प्रेरितःच नियुक्तःअस्मि अन्यजातीयानां गुरुः। २ तीमुथियुस १:८-११

पौलुसःयेशुमसीहस्य बन्दी अस्माकम् भ्राता तिमोथी च अस्माकं प्रियतमःसहकर्मी च फिलेमोनस्य समक्षं प्रेषयतु, तथापि प्रेम्णःकारणात् अहं त्वां प्रार्थयामि, वृद्धःपौलुस इव अधुना येशुमसीहस्य बन्दी अपि। फिलेमोन १:१,९

यत् त्वं दुःखं प्राप्स्यसि तस्मात् कस्मिंश्चित् अपि मा भयम्, पश्य, पिशाचःयुष्मान् केचन कारागारे निक्षिप्य युष्माकं परीक्षां प्राप्नुयुः। युष्मान् दशदिनानि क्लेशं प्राप्नुयु; त्वं मृत्युपर्यन्तं निष्ठावान् भव, अहं त्वां जीवनस्य मुकुटं दास्यामि। प्रकाशितवाक्यम् २:१०